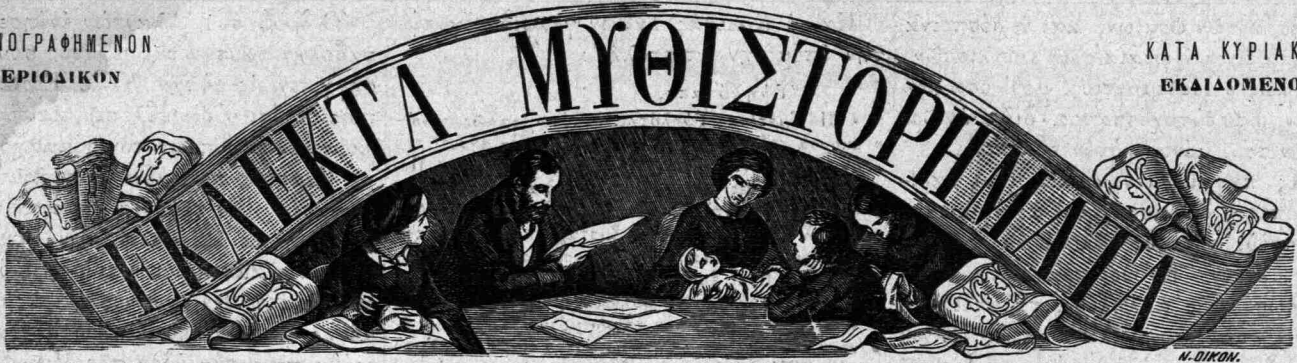

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

H. DIKON.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :

Βδοξ Πατητίων, ἀριθμός 3, πρὸς τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθης».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαργώ, (μετὰ εἰκόνας) μυθιστορία Α. Δουμά, μετὰφ. Α. Σκαλίδου (Συν.). — Ἡ Λουομένη Χανούμιττα, μυθιστορία Λεῖλᾶ-Χανούμ (Συν.). — Αἱ δύο ἀδελφαί, διήγημα. — Ὁ Μάιος, εἰκὼν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ, ταῖς ἑκατασίαις 6, τῷ ἑξαμηνίῳ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20.Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματεσίου καὶ χαρτονομισμάτων
παντὸς ἔθνους.

Εἰσῆλθεν εἰ, τὸν ὕγρον λίχκον, ἠρεύνησεν ἐπὶ τοῦ πτώματος, εὔρε τὴν ἐπιστολήν. [Σελ. 220]

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Μετὰφρ. Ἀλεξάνδρου Σκαλίδου.

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον].

Ὁ Δελαμούλ ἀνταπέδωκεν αὐτῷ τὰ ἴσα, περιπτυχθεὶς αὐτὸν ἐγκαρδίζω.

— Συγγνώμην, δέσποινα, εἶπεν, ἐπὶ τέλους ἀποταθεὶς πρὸς τὴν δούκισσαν τοῦ Νεβέρ, ἂν τὸ ὄνομά μου ἐτάραξεν ἐνίοτε τὰς θελκτικὰς ὑμῶν συνεντεύξεις. Ἀλλὰ, προσέθετο ῥίψκς βλέμμα ὑπεράτατον ἔρωτος πρὸς τὴν Μαργαρίτην, δὲν ἐξηρτάτο ἀπ' ἐμοῦ νὰ σὰς ἐπαινίδω ταχύτερον.

— Βλέπεις, εἶπε τότε καὶ ἡ Μαργα-

ρίτα, βλέπεις, Ἑρρικέττα, πῶς ἐκράτησα τὸν λόγον μου; Ἰδοὺ αὐτός!

— Καὶ εἰς μόνας τὰς παρακλήσεις τῆς κυρίας δουκίσσης ὀφείλω τὴν εὐτυχὴν ταύτην; ἠρώτησεν ὁ Δελαμούλ.

— Εἰς μόνας τὰς παρακλήσεις τῆς, ἀπήντησεν ἡ Μαργαρίτα.

Καὶ προσέθετο :

— Δελαμούλ, σοὶ ἐπιτρέπω νὰ μὴ πιστεύσης τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Ἐν τούτοις ὁ Κοκονάς, ὅστις εἶχε δεκάκις ἤδη ἐναγκαλισθῇ τὸν φίλον του, πορευθεὶς ἐγονυπέτησεν ἐνώπιον τῆς Μαργαρίτας καὶ ἠσπάζθη τὸ κράσπεδον τῆς ἐσθῆτός τῆς.

— Ὅποια εὐτυχία! εἶπεν ἡ δούκισσα τοῦ Νεβέρ. Τώρα θὰ με εὐρίσκης ὑποφερτήν.

— Διάβολε! ἀνέκραξεν ὁ Κοκονάς. Θὰ σὰς εὐρίσκω, ὡς πάντοτε, ἀξιολάτρευτον. Μόνον θὰ σὰς τὸ λέγω φαιδρότερος. Ἐπεθύμουν δὲ νὰ εἶχον ἐδῶ τριακοντάδα Πολωνῶν, Σαρματῶν καὶ ἄλλων ὑπερβορείων βαρβάρων, ὅπως τοὺς ἐξαναγκάσω νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι εἰσθε ἡ βασίλισσα τῶν ὠραίων.

— Ἀ! σιγά, σιγά, Κοκονάς, εἶπεν ὁ Δελαμούλ. Καὶ ἡ δέσποινα Μαργαρίτα;

— Δὲν ἀναιρῶ ὅ,τι εἶπον, ἀνέκραξεν ὁ Κοκονάς διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτῷ ἡμειρῶνος ὕφους. Ἡ δέσποινα Ἑρρικέττα εἶναι